

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.
a treia-ora 5 cr., și timbru de 30 cr.Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numele singuratică la 5 cr. se vînd la „Tipografia”, soc. pe acțiuni.

Nemții din Austria.

Au ajuns în sfîrșit și Nemții din Austria să simtească și să înțeleagă ce va să zică a fi sub stăpînirea unui guvern de rasă străină, sub influența altor naționalități.

Pe vremea lui *Schmerling* și principelui *Auersperg* Germanii se complăceau într-o situație care nu se deosebia mult de aceea pe care o au azi Maghiarii. Ei aveau ambițiunea de a fi și de a trece drept unica „națiune de stat”, drept unicul popor, merit a guvernării imperiale, a stăpîni popoarele și a imprima statului un caracter german, și încă exclusiv german.

„*Osterreich ist ein deutscher Staat*” — Austria e un stat german, așa exclamau ei cu emfază și-i dădeau toate silințele imaginabile a contopi pe celelalte națiuni din marele imperiu al Habsburgilor în rasa germană.

Schmerling vorbea de un „imperiu german de 70 de milioane” — adică de concentrarea tuturor popoarelor din monarhia habsburgică și din actuala imperie germană într-un singur imperiu cu caracter german, sub sceptrul Habsburgilor.

Toate aceste planuri nu erau decât vorbe mari și late fără nici un temei în împrejurările reale.

Dar' pentru asemenea utopii s'au provocat lupte înverșunate, animosități și dușmănii adânci.

Ani de-ariind Germanii austriaci au tratat pe Cehii drept o „națiune de lăcher”, nevrindică de drepturi naționale, nevrindică mai ales de o egală îndreptățire.

Și dacă astfel au fost tratați Cehii, ușor ne putem face o idee cum vor fi fost considerate și tratate celelalte naționalități. Nu trebuie să refacem istoria și să cităm enunțuri politice de ale bărbatilor de stat nemți. Toate formulele pe cari le folosesc azi Maghiarii spre a-și justifica politica lor de opresiune, nu sînt, în definitiv, decât imitațiuni după modeluri vechi ale centraliștilor germani din Austria.

Precum Maghiarii opresc adunările politice ale Românilor sub pretextul infam, că aceste adunări ar fi în contradicție cu legile țării, precum ei prigonesc presa română sub cuvînt, că ea ar fi agitat împotriva integrității statului și ar fi provocând pe Români să urască pe Maghiari, tot așa procedeau și cumnații din Austria ai Maghiarilor, tot așa motive derizorii invocau și Germanii de acolo spre a ține în lanțuri ideile de națională emancipare ale popoarelor din imperiu.

Nenumărate adunări politice de ale Cehilor, Slovacilor, Rutenilor, Italianilor, Românilor, au fost interzise de către dominațiunea germană din vremuri; sute și mii de numere de ziare slave, române și italiene au fost confiscate la ordinele Nemților atotputernici; mulțime de bărbați integri, apărători entusiști ai naționalității lor, au fost trași în judecată pentru cuvinte de nimic, osîndiți și aruncați pe luni și ani de zile în pușcării.

Și cu toate acestea, mișcarea acestor popoare n'a putut fi oprită în loc, aspirațiunile lor „ostile statului” n'au putut fi stîrpite din sufletele lor, din mințile lor.

Mai mult. Nu numai că utopiile nemțești nu s'au putut realiza; nu numai că mișcarea de emancipare a popoarelor n'a putut fi înfundată, ci tocmai din potrivă, aceste naționalități au sfărîmat omipotența hegemonilor de odinioară, și au ocupat deja multe din pozițiunile lor.

Nemții au încetat de mult de a mai dicta în Austria; de mult ei au trebuit să scoabe scara mării și atotputernicia lor; de mult ei nu mai sînt decât o simplă naționalitate în — opozițiune.

Sic transit gloria mundi! Ei ar fi azi veseli, dacă ar fi lăsați în pace măcar pe teritoriile etnice pe cari ei locuiesc. Ambițiunile lor de hegemonie s'au stins, tendințele lor de germanizare nu mai sînt decât o poveste de demult, și toată străduința lor de câțiva ani nu mai are alt scop decât să le păstreze „posesia actuală a naționalității germane” (*den deutschen Besitzstand*), cu alte cuvinte, ca în orașele pur germane să nu se înființeze școli slave!... *Quantum mutati ab illo!*

Din nenorocire, par'că e o lege a naturii, ca poporul azi asuprit, îndată ce se liberează să devină el însuși asupritor. Această lege îi amenință acum pe Nemți din partea Cehilor și Slovenilor.

Cehii, vîzînd pe Nemți trîniți la pămînt, în acum să se folosească ei de formulele înțelepciunii politice de odinioară ale Nemților și pretind astfel, ca Nemții să treacă pe sub furcile caudine ale statului istoric boem.

Firește că Nemții nu vor să se supună, nu vor să admită a li-se crea și lor în Boemia o situație analoagă cu a Șvabilor din Austria.

De aci opoziția crîncenă pe care o fac ei ordonanțelor contelui Badeni în chestia limbilor din Boemia.

În Iulie ei convocaseră o adunare de protestare la *Eger*, în Boemia. Guvernul austriac însă o interzise, și cum se adunaseră vre-o opt mii de Nemți, el trimise și detașamente de jendarmi și de

soldăți de naționalitate cehă... Conflictul era inevitabil, și s'a întâmplat. Mai mulți Nemți au fost răniți și arestați.

Presa lor e indignată de aceste volnicii și barbarii ale guvernului austriac, care nu pregetă a împrăstia o adunare pacinică, cu baionetele, vîrsînd sânge cetățenesc.

Și adăncă trebuie să fie durerea și sbuciumarea Nemților.

Tristă soartă! Să ajungă ei, hegemonii de odinioară care vorbeau Cehilor de pe un presidial de o fenomenală îngâmfare, a fi oprîți a se întruni și a fugi de ascușul baionetelor Cehilor!...

Dacă am fi răutăcioși le-am putea zice: *Tu l'as voulu Georges Dandin!* Formulele pe cari le invoacă azi guvernul Badeni, sprijinit de Cehi spre a nimici pe Germanii *sunt opera unui raționament german!*

Actualul guvern austriac nu face deci decât ceea-ce făceau Nemții când ei erau la putere și inventau teorii spre a-și susține procedurile lor despotice față cu mișcările altor naționalități.

Dar' noi nu admitem asemenea pa-timi în luptele naționale. Germanii au comis mari greșeli și chiar crime politice în trecut, — pentru-că au oprit libera dezvoltare a celorlalte naționalități căutînd a le supune unui chimeric proces de contopire în germanism.

Trecutul însă aparține istoriei. Azi Nemții luptă în contra stabilirii unei hegemonii slave, în special cehă, și nimeni nu poate nesocoti importanța acestei rezistențe. Mai ales noi nu. Pentru-că o eventuală aservire a Nemților din Boemia unui stat istoric ceh ar fi echivalentă cu triumful concepției maghiare despre chestia naționalităților.

Sibiu, 6 Sept. n.

Oficieri români la manevrele noastre.

„Epoca” este informată, că la marile manevre dela Toti, unde precum se știe va fi de față și Împăratul *Wilhelm* al Germaniei, vor asista toți ofișerii din armata României, cari fac studii în armata austro-ungară. Ca înviat special și caspe al Monarhului nostru va fi de față la manevrele acestea și maiorul *Demetrescu*, care vine anume dela București.

Ungaria „liberă”. *Dr. Weigand* se poate mîngăia, — *socios habuisse malorum*. Nu este dinul primul profesor, oprit în voiașul său științific, și foarte probabil nu va fi nici ultimul. Că nu este primul ni-o spun chiar foile ungurești. Cîteva zile feaite — după-

cum serie B. Hirlap — o pășie tot cam așa un profesor din *Breslau*, *Henric Winkler*, care e membru corespondent al academiei maghiare din Budapesta. Cu datul: *Püspök-Ladány*, 7 August n. profesorul *Winkler* a scris unui prieten al său, de altfel maghiar, următoarele:

„Ungeachtet regulärer Passkarte, Vizenkarte un mündlicher Aufklärungen hat man mich hier in P. L. kategorisch auf das Stadthaus beordert, verhört, meine Aufzeichnungen zu sehen verlangt.*Mir in Europa noch nicht passiert!*” (Pe românește! Desconsiderînd pașportul meu în regulă, biletele de viză și explicările cu graiu viu, m'au citat aici în P. L. direct la primărie, m'au ascultat și m'au cerut notițele, ce nu m'au mai întîmplat în Europa.)

Savantul profesor a fost privit și el ca spion, ceea-ce în Europa nicăiri nu i-s'a mai întîmplat.

Firește, nicăiri nu se tem așa mult de spioni, ca în Ungaria. Se vede, că conștiința li-e neliniștită.

De altfel bine fac Ungurii, ce fac. Profesorii nemți vor pute confirma cu experiențele lor proprii ce „libertate” domnește în Ungaria, — dacă nu vor afla de bine a lua și alte măsuri. „Foia literară” din Oradea-mare de pildă, atinge o idee, ce se impune, când scrie: „De sigur dl *Weigand* va face pașii de lipsă, ca se înțeleagă acesti barbari cum se tratează cu un cetățean din imperiul german”.

Limba română în Bucovina. „*Patris*” dela 3 Sept. n. scrie: „Aflăm cu plăcere, că la un examen practic din științele administrative, ținut Marți la guvernul țării, s'a examinat un candidat de naționalitate rutenă și în limba română, sub presidial dîi president al țării Conte *Goëss*.

Relevăm cu satisfacțiune acest cas, care deși e în sensul legii, — dar' după știrea noastră — e primul cas practisat în Bucovina.

Dorim, ca acest început al considerării juste a limbei românești, să nu rămînă corb alb în Bucovina”.

Alegerile maghiare. Tot mai mult es la iveală și în străinătate mișelile guvernărilor nostri, comise la alegerile dietale. Un membru al academiei franceze *Lefevre-Pontalis* a scris acum de curînd un studiu politic despre Austria și Ungaria. Partea studiului, care se ocupă cu alegerile dietale a apărut în broșură separată: cu titlu *Les elections en Autriche et en Hongrie*. În ea se infierează abuzurile comise de guvern la alegeri și presintă pe Maghiari în colori adevărate. Intre altele academicianul francez amintește despre restrîngerea dreptului electoral, despre puterea discreționară a președinților de alegere, despre corupții și aplicarea forței etc. Academicianul concludă, că în Ungaria nu vor

fi nici când alegeri libere până nu-si schimbă Maghiarii „legăa și obiceiurile electorale” și că deși Maghiarii în Austria inferioară lor, ar putea lua în privința aceasta lecția și exemplul dela Austriaci!

Credem și noi!

Din Austria.

— Majoritatea și guvernul. —

Pertractările între cluburile majorității din „dreapta” și între guvernul *Badeni* s'au încheiat deocamdată, și au statorit o formală legătură între cabinetul *Badeni* și majoritatea „dreptei”. Legătura aceasta marchează o nouă direcțiune politică, pe care corespondentul nostru a indigitat-o în corespondența publicată în ultimul număr al „*Tribunei*”.

Presa din Austria diferă foarte mult în aprecierea acestui fapt, ceea-ce e lucru firesc. Aderenții obstrucțiunei zic, că guvernul duce Austria la abis, și-i pregătește calea de a se disolva în elementele, din care e compusă. Presa loială recunoaște importanța faptului și *Reichswehr* de pildă o spune pe față, că de acum înainte urmează „era unei majorități autonomiste”.

Asupra ultimei ședințe putem raporta următoarele:

Vineri d. a. la 3 s'a întrunit de nou subcomitetul majorității. Conferența a avut loc în palatul ministrului-președinte. Au fost de față din partea cluburilor: Contele *Dziadoszycki*, *Falkenhayn*, *Sylvia-Tarouca*, cav. de *Abrahamovics*, *Lavorszky*, *Dr. Herold*, baron *Dipauli*, abatele *Freunfels* și *Dr. George Popovici*, din partea clubului român.

Reprezentanții diferitelor grupuri și-au precizat pe rînd postulatele lor față cu guvernul, în schimbul sprijinului ce-l garantează. Mai extinse apar postulatele Cehilor, Slovenilor și ale Românilor; mai modești s'au arătat catolicii și Polonii.

Contele *Badeni* luînd cuvîntul a făcut declarațiuni categorice față cu fiecare grup, dar' a arătat totodată și măsura până unde poate merge în considerarea postulatelor făcute.

În urma acestor explicări pretensiunile făcute s'au mai redus puțin.

S'a discutat apoi, viu și amănunțit, asupra mijloacelor, cu cari se combată obstrucțiunea. S'a ales un comitet, care să pregătească un proiect de schimbare a regulamentului pentru cazul dacă obstrucțiunea ar căuta să se mențină.

Subcomitetul cluburilor se va mai întruni odată cîndă sfîrșitul lunii, înainte de deschiderea *Reichsrathului*.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Jules Verne.

Castelul din Carpați.

Roman din viața poporului românesc din Ardeal.

— Traducere autorizată, —

de

Victor Ontor.

(Continuarea 45.)

(Reproducerea interzisă).

Aceasta îi și succese lui Orfanic foarte simplu. O sîrmă de aramă, învîlăuită cu o pătură de zinc sau cauciuc înepenită cu un capăt în etagiu prim al turnului, fu condusă prin apa Niadului până în satul Mățești. Gata fiind cu acest lucru, Orfanic, îmbrăcat în haine de turist, petrecu o noapte la „Regele Matia”, pentru a pune în legătură firul cu sala cea mare a cărmenei. Vom înțelege că i-a fost ușor să fixeze celalalt capăt al firului de-a lungul țîrmului dela pârâu, la înălțimea ferestrei din pîretele din dos, fără ca să fie observat, pentru-că fereastra aceea nu o deschideau nici odată. Apoi punînd

un aparat telefonic, pe care-l ascundeau frunzele dese și măricinile crescute, îl legă cu firul. Așadar' acest aparat fiind perfect așezat atât pentru a transmite, cât și pentru a primi sunetele, urmă, că baronul de Gorț putea auzi tot ce se vorbea la „Regele Matia” și putea spune prin fir ori ce-i plăcea.

În decursul primilor ani nimic n'a amenințat liniștea castelului. Numele rău de care se bucura el ajungea pentru a țînă departe pe locuitorii din Mățești. De altfel tot credea, că e părăsit de când au murit ultimii servitori ai familiei. Dar' într-o zi în timpul când se începe istorisirea noastră, ciobanul Bucur cu ajutorul ochianului putu observa eșind fum dintr'un cămin al castelului. Din acel moment se începură fel de fel de versiuni, și știm ce a urmat după aceea.

De atunci comunicația telefonică a fost într'adevăr folositoare, fiindcă baronul de Gorț și Orfanic au fost ținuti în curent cu toate cele-ce se petreceau în Mățești. Cu ajutorul firului cunoscură angajamentul ce luă Niță Stan de a visita castelul și cu ajutorul firului făcură să s'audă deodată vocea amenințătoare în sala dela „Regele Matia”, ca să-l abată. Dar' junele pădurar rămînînd statornic în hotărîrea sa, contra acestei amenințări, baronul de Gorț decise să-i dea o lecțiune, care să-i iee toată pofta de a mai face cîndva vre-o încercare. În acea noapte mașinaria lui Orfanic, care era totdeauna gata de a funcționa, pro-

duse o serie de fenomene curat fizice, de natură a produce spaimă în ținutul din împrejurime, au produs anume: tragerea clopotului în turnul dela capelă, proiecțiunea de flăcări amestecate cu salitră, cari dau tuturor obiectelor o față spectrală, sirene formidabile cu aerul comprimat cari dau vîuete îngrozitoare, siluetele fotografice de monstri, proiectate cu ajutorul unor reflectori puternici, place așezate prin earba, ce se găsea în șanțul din jurul zidului, puse în comunicație cu niște pile electrice, al căror curent l'a atins doctorul cu cismele sale potcovite, în fine descărcarea electrică, produsă de bateriile din laborator, cari au rostogolit pe pădurar, în momentul când puse mîna pe ferul dela podul mobil.

Baronul de Gorț cu tot dreptul presupunea că după arătarea acestor neexplicabile fenomene, după încercarea atât de nenorocită a lui Niță Stan groaza își va ajunge culmea, și nici pentru o lume nu va mai încerca nimenia să se apropie — nici chiar la două mile — de acest castel din Carpați, într'adevăr locuit de ființe supranaturale.

Radu de Gorț trebuia să se creadă scăpat de ori-ce încercare neplăcută, până când sosi Emil Telesco în Mățești.

Cînd Emil întrebă pe Ionas, ori pe primarul Colțu și alții, despre faptul prezenței lui la cărmăna dela „Regele Matia” fi numai decît anunțată prin firul din Niad. Ura ba-

ronului de Gorț față de dînsul se ivi de nou cu amintirea întîmplărilor petrecute la Neapol. Și nu numai că Emil Telesco era în acest sat la câteva mile de castel, dar' eată că înaintea frunțășilor din sat își bătea joc de superstițiunile lor absurde, nimicia această reputațiune fantastică, ce scutia castelul din Carpați, ba se angajă să vestească autoritățile din Alba-Iulia, pentru-ca poliția să pună capăt acestor legende.

Baronul se hotărî să-l atragă pe Telesco în castel, și știm prin ce diverse mijloace îi succese. Vocea Stillei, transmisă prin aparatul telefonic în cărmăna dela „Regele Matia”, făcî pe boierul să s'abată din călătoria sa ca să s'apropie de castel; aparițiunea cântăreței de-asupra zidului i-a dat hotărîrea de a străbate înăuntrul, o lumină, arătată la una din ferestrele turnului, îl conduse cîtră poarta, care era deschisă pentru a-i da intrare. În fundul acestei celule, iluminată electric, a mai auzit încă odată acea voce atât de pătrunzătoare, între murii acestei celule, unde bucatele i-se aduceau cînd dormia un somn adînc, în această prinoare, ascunsă în afunzimile castelului. Cînd auzi acelei cripse se închise, Emil era în puterea baronului de Gorț, și baronul era sigur, că nu poate să mai iasă nici odată.

Aceste erau rezultatele obținute de Radu de Gorț prin conlucrarea misterioasă a complicității seii Orfanic. Dar' în mînia sa extremă

baronul știa ce alarmă a dat în lume Costache care neputînd urma pe stăpînul seu înăuntrul castelului, a dat de știre autorităților din Alba-Iulia. Un pluton de gendarmi a sosit în satul Mățești și baronul de Gorț avea acum a face cu un dușman puternic și numeros. Într'adevăr cum s'ar fi putut apăra Orfanic și dînsul contra unei trupe atât de numeroase? Mijloacele întrebunțate contra lui Niță Stan și a doctorului Părăian nu erau de ajuns, pentru-că gendarmii nu prea dau crezîment amestecului diabolic în lucrurile omenești. Astfel ambii s'au hotărît să nimicească castelul din fundament, și n'asteptau acum decât momentul de lucru. Un curent electric era preparat pentru a da foc încărcăturilor de dinamită, așezate sub turn, sub ziduri și bîtrăna capelă, și aparatul, destinat să conducă acest curent, trebuia să lase baronului de Gorț și complicitelii seu timp pentru a scăpa prin pasul dela Vulcan. După exploziune, căreia trebuiau să-i cadă victime: Telesco și toți aceia cari au înconjurat turnul castelului, ambii aveau să se refugieze departe, ca nici odată să nu le mai dea nime de urmă.

Conversațiunea auzită de Emil, i-a explicat toate fenomenele trecutului. Acum știa, că între castelul din Carpați și satul Mățești exista o comunicație telefonică. Mai știa, că castelul acuzi va fi distrus prin o catastrofă, care îl va costa viața atât pe dînsul, cât și pe gendarmii conduși de Costache. Știa în

Stările din Maramureș.

— Răspunsul dlui vicar T. Bud. —
(Urmare și fine).

Correspondentul „Corvin” scrie între altele, că ne lăsa preparanții cari fi creștem în convictul român din Sighet.

Durere, aceasta este așa.

După statutele asociațiunii noastre atari preparanți ar trebui să servească ca docenți în vicariat 10 ani, și trei înși abia au servit 2—3 ani și au trecut la școli de ale statului.

Din cauza aceasta am protestat îndată cu prima înțeleptare la înaltul inspectorat școl. regesc comitatens, de unde mi-s-a răspuns, că se va pune pedecă la atari treceri.

Acum comitetul asociațiunii noastre a protestat și la ministerul cultelor.

Insemn, că în convictul nostru în 10 ani s'au întreținut 5 preparanți, și că aceia studiază la preparanții de stat, și că deja de doi ani n'am avut preparanți în convict. Acum avem unul, fiu orfan de docent.

Doi dintre docenții cari au trecut la școlile de stat, au fost părțiți de ablegatul cercului Vișeuului Jonás Ödön, și au dobândit stațiunile așa zicând fără învoirea inspectorului regesc. Acele denumiri au fost remunerări de certșie.

Altum și trecerile acele au cauzele lor. (?! Nu înțelegem de ce dl vicar caută să eșcuze pe acești fugari? R. Trib.).

Am văzut trecând profesori gimnaziali de ai noștri la școli de stat, am văzut și vedem în școlile de stat din Maramureș docenți de origine ardeleni, născuți, chiar și acum avem, unul Schiopul în școala de stat din Strimțura. Apoi vedem din foile ungurești că mereu se denumesc docenți români în școli de-ale statului.

Văzând aceste, docenții noștri capătă voie a trece și dinși, ear' statul fi primește, că are lipsă de sute de docenți. Aceasta este un lucru dureros, care nu-l putem împede.

În ținutul nostru în 8 comune avem câte 2 școli de stat, adică și de băieți și de fete, în cari catechisează românește preoții noștri, dar' că aceia s'au directorii acelor școli nu am cunoștință, dar' mi-se pare că nici nu ar fi primiți de atari, căci statul în școlile sale nu vede bucurios pe străini, cu atât mai înadins pe preoții români. Voiu cerca altum despre aceasta, și apoi voiu face arătare la preav. gov. diocesan.

În acele 8 comune noi avem școalele noastre confesionale. Visitând în anii trecuți școalele noastre am cercetat și școalele de stat și în 16 școale am aflat 120 elevi români, adică abia 7—8 români vin pe o școală de a statului, până-ce jidovi erau cu sutele.

Este un lucru dureros, că tinerii români nu se duc la prepania diocesană și în urmare școalele ne rămân goale; — ear' o mare parte — de docenți — după serviciu de 20—30 ani merg în pensie, și n'avem cu cine ai înlocui. În Maramureș în anii trecuți așiderea a mers cățiva în pensie, și în 1895 am reposit cinci docenți, încât azi avem 10 școale goale, în cari au propus preoții. — Tinerii cu 2—3 clase gimnaziale se duc de pădurari, de notari adjuncți și de vigili la căile ferate, aci la căile ferate se duc și mulți docenți!

Lipsa de docenți este generală. Din cerculariile diocesane ved că în diecesa Gherlei în tot anul sînt 40—50 școale vacante, și precum sînt informat astfel stau lucrurile și în celelalte diocese române.

fine, că baronul de Gorț va avea timp să scape — să scape ducând cu sine și pe Stilla, cea inconștientă.

Ah! pentru-ce nu putea Emil să intre în capelă să s'arunce asupra acestor doi oameni!... I-ar trânti la pământ, i-ar străpunge, i-ar face să nu poată striga, i-ar împede să provoace ruina spăimântătoare!

Dar' ce-i era imposibil acum, poate îi va fi posibil după depărtarea baronului. După-ce vor părăsi capela, Emil aruncându-se pe urmele lor, îi va urmări până la turn, și cu ajutorul lui Dumnezeu va face dreptate!

Baronul de Gorț și Orfanic erau deja în fundul sanctuarului. Emil nu-i perdea din vedere. Pe care ușă vor eși? Prin vre-o ușă ce corespunde în o curte a cetății, s'au printr'un coridor interior, care trebuia să lege capela cu turnul, căci așa se părea că toate construcțiunile castelului comunicau între ele? Puțin împoartă dacă nu dă de vre-o pedecă, care nu va pute-o învinge.

În acest moment câteva vorbe au mai fost schimbate între baronul de Gorț și Orfanic.

— Nu mai e de făcut nimic aici?

— Nimic.

— Atunci să ne despărțim.

— D-ta și acum vrei să te las singur în castel?...

Dacă lângă preparanții noștri diecesane — mai ales la cea din Gherla — am pute înființa alumnate, ca preparanții să aibă cuartir și vip', — dacă docenților am pute da plăți barēm de 4—500 fl. — atunci am pute spera că se vor schimba jurstările triste în care ne ađăm; căci trebuie să însemnăm bine că în multe locuri plata de 300 fl. a docenților e numai pe hârtie, căci în acei 300 floreni sînt calculate toate cele, doară ici-colea și aerul.

Cum am scris mai sus miseria poporului ne împedeacă dela multe, căci sînt grozave greutățile cari apasă poporul. Totuși bietul popor jertfește pentru biserică și pentru școală, — dar' azi-măne nu vor fi în stare a face — destul nici obligațiunilor sale asuprași luate, necum să poată aduce jertfe nouă.

Scriu despre Maramureșeni, unde pămîntul abia dă atîta roadă cît se ajungă poporului până în luna lui Maiu, și nu vei afla în comunele noastre mai mult de 10—20 economi, cari sînt cu cumpere mălăiu începînd din Maiu—Iunie. — Vitele — unicul izvor de venit a poporului de pe aici — n'au preț, — ear' alte izvoare de venit n'avem, — pădurile erariale — deja sînt tăiate, pămîntul e apăsos și neroditor.

Poporul în multe comune mănăcă pîne de ovēs și de chrișcă, și trăiește cu picioaci cîndă adică să fac și acele.

Eu am văzut flămînzînd poporul, și am văzut, că i-si-au luat pînea din gură și au dat-o docentului. — Dar' oare până-cînd o va pute face aceasta?

În alte părți vinde poporul 2—3 merțe de grăunțe și plătește pe docenți și pe preot, la noi n'are ce vinde, că bucatele nu-i ajung până în primăvară; de acolo încolo se împraștie poporul în toată lumea cercînd după lucru. Și în vară aceasta au fost cu sutele pe câmpiile Ungariei la secere, în Bucovina și în Moldova la tăiatul pădurilor. Apoi cu poporul dimpreună suferă preotul și docentul.

Considerînd aceste zic cu conștiința liniștită, că aceste 50 comune române, aceste 70 mii de suflete române din Maramureș au adus și aduc jertfe mai mari pentru biserică și școală decît ori-și-care popor din alte părți.

Mai anii trecuți acest popor a oferit 15 mii pentru zidirea bisericei române din Sighet, susține cu jertfe mari convictul român, în care se crește în tot anul 10—15 prunci ai poporului și ai docenților, susține școale și docenți. Oare poate-se pofti mai mult dela 50 comune?

Nu trebuie apoi să uite publicul român, că în Maramureș sînt 120 mii Ruteni, la 20 mii Ungurii și cu miile Evrei, față du dinși în minoritate absolută. Să nu se uite, că noi sîntem despărțiți cu munți de confrății români și sîntem mai săraci decît Românii de ori-și-unde.

Noi n'avem un centru românesc cum au alte părți, d. e. Blajul, Năsăudul, Șimleul, Aradul, Timișoara, Brașovul, Sibiiul etc.

Noi în Sighet abia avem 1400 suflete române, din cari două părți sînt grădinari și servitori, până-ce acolo în Sighet sînt vre-o 2200 Ruteni, 4500 Latini, 2500 reformați și peste 5000 de Evrei, poporul nostru pierie între acei vre-o 15—16 mii de altă religie și altă naționalitate. Pruncii noștri umblă în școale calvine din Sighet, căci gimnasiu superior numai calvinii au.

Abia avem trei familii fruntașe române: anume familia Mihályi, Furca și tinărul Mihail Pavel. Multe familii din cele de demult s'au stins cu totul. Ear' doi trei oameni fie dinși cît de zeloși nu pot face nimica, nu pot readuce gloria străbună, care au dus-o cu

— Da, Orfanic, pleacă momentan prin tunel cătră pasul Vulcan.

— Dar' d-ta?...

— Eu nu părăsesc castelul decît în ultimul moment.

— Și rămânem pe lângă aceea, ca eu să te aștept pe d-ta la Bistrița?

— La Bistrița.

— Rămăi dar', baronule Radu, rămăi singur, dacă așa vrei.

— Da... căci voiu s'o aud... voiu s'o aud încă odată în decursul acestei ultime nopți ce voiu petrece în castelul din Carpați.

Câte-va minute încă, și baronul de Gorț, cu Orfanic, au părăsit capela.

Deși numele Stillei n'a fost pronunțat în această conversație Emil a înțeles, că despre ea a vorbit Radu de Gorț.

(Urmează capitolul XVI).

Aforisme politice

— Una la zi. —

O! poporul nu e o turmă de fiere sălbatică, care trebuie puse în lanțuri! Totdeauna calm și măsurat cînd e în adevăr liber, el nu devine violent și furios decît numai sub un guvern care îl umilește, pentru-ca să aibă dreptul de a-l desprețui.

Mirabeau.

sine cu popor cu tot Dragoș în Moldova lăsând aici vre-o 6—8 mii Români, din cari ne-am sportat la 70 de mii, ear' locurile Românilor duși de Dragoș le-au cuprins Rutenii.

Lumea cugetă că Maramureșul e o țeară mare și că aici este un popor numeros și acut. Durere sîntem foarte pușini și foarte miseri și cuprinși de Ovrei ca nici un ținut românesc.

Ar fi bine a le lua aceste în considerațiune atunci cînd se aduce judecata peste noi.

Pericul care amenință școlile este general, acel pericol privește și alte părți nu numai Maramureșul.

Nu zic eu că n'avem păcate, căci eată greșeala au făcut și docenții din vicariat, pentru care deja le pare rău, însă inițiatorul lucrului același n'au fost docenți de origine Maramureșeni, ci docenți veniți aici din alte părți.

Ar trebui să facem multe, foarte multe și nu le facem, că nu putem.

Critica și muștrarea e bună, dar' cel-ce muștră și critică se nu se ascundă ci se stea de față, căci eu sînt gata a răspunde pentru faptele mele și a da deslușire ori-și-cui dacă se îndreaptă cătră mine. — Eu în ascuns nu lucr, oficial meu e public, și încât îmi conced puterile fac toate pentru promovarea binelui comun a poporului.

Am scris aceste cam pe larg, durere au trebuit odată a se deștepta publicul român și ai arăta și că Maramureșeni împlinesc datorințele lor.

Aceasta s'ar vedea și mai bine dacă on. redacțiune ar avea un corresponsent regulat d. e. în Sighet, care să refereze despre toate câte se întîmplă pe la noi, atunci ar vedea publicul român, cît de greu este a trăi între atîția ruteni și alte neamuri și cît de greu este a se lupta cu miseria.

Tit Bud.

Vicarul Maramureșului.

Cronică politică.

Conflict franco-german?

Am luat și noi știrea, că din prilejul proclamării alianței ruso-franceze la Petersburg, Lotharingienii au trimis prim-ministrului francez Méline o telegramă de felicitare, la care Méline a răspuns mulțumindu-le pentru patriotismul lor.

Foile din Germania aduc în legătură aceste telegrame cu manifestațiile anti-germane din Paris și fac mare cas pe tema sovinișmului francez și a drepturilor internaționale, reproducînd prim-ministrului francez, că prin telegrama sa a vătămât pacea dela Frankfurt.

În fața acestor acuze, Temps din Paris publică întreg textul original al telegramelor din chestie.

Cea a Lotharingienilor e următoarea:

În numele asociațiilor lotharingiene, cari reprezintă Lotharingia anecată, dar' pentru totdeauna franceză, vî rugăm a tălmăci preșidentului Republicii franceze neschimbatele sentimente ale prieteniei noastre. După atâtea lacrimi versate în tristețea noastră, zilele neuitate dela Kronstadt lacrimi de bucurie au stors din ochii noștri și nouă speranță au tresit în inima noastră.

Prim-ministrul Méline a răspuns:

„Prim-ministrul, totodată ministru de agricultură, adănc mișcat de sentimentele, pe cari le-ați tălmăcit d-voastră în numele asociațiilor lotharingiene, vî roagă să comunicați celorlalte de asociații felicitarea și mulțumita guvernului pentru ferbințile și patrioticele cuvinte ce i-ați adresat.”

Acesta e stadiul de până acum al chestiunii, pe care foile germane o anticipează ca un conflict franco-german, vestind că guvernul german va cere lămuriri dela cel francez.

Regele Italiei în Germania.

În 3 Sept. părechea regală italiană a sosit la Hamburg; la gară a fost întîmpinată de părechea imperială germană. Domnitorii s'au îmbrățișat și s'au sărutat de repetite-ori. Enorma mulțime de public a salutat pe înalții oaspeți entusiast.

A doua zi, la 4 Sept. n., a fost revistă militară pe câmpul dela Ober-Löschbach. A asistat afară de părechea imperială germană și de părechea regală italiană regele Saxoniei, regele de Württemberg, marele duce și marea ducesă de Hessen, prințul Albert, prințul de Cambridge și alte persoane princiare.

Seara a fost mare banchet festiv în onoarea înalților oaspeți. Împăratul Wilhelm și regele Umberto au rostit călduroase toaste. După banchet a fost mare concert, cu foc de artificii. Orașul a fost frumos iluminat.

Foile germane și italiene privesc în vista aceasta o nouă dovadă despre tărîa triplei-alianțe.

Țarul și Polonii.

Din prilejul vizitei Țarului la Varșovia un conflict violent s'a iscat, precum se vestește, între guvernul general Imeretinsky și între șeful poliției din Varșovia Gresser.

Dăm în scurte cuvinte istoricul acestui conflict, vîrsînd el multă lumină asupra stărilor din Polonia.

Înainte de a pleca la Varșovia, Țarul a primit din Londra amenințarea să nu cuteze a face visita, pentru-că întreg drumul dela gară până la palatul Łazienki e subminat. Amenințarea s'a dovedit a veni dela cățiva Ruși, cari din ură față de Poloni voiau să împedeze visita la Varșovia. Căpitanul de poliție Gresser a declarat, că el nu ia răspunderea pentru nimic. Atunci guvernorul Imeretinsky a enunțat, că ia el garanția personală pentru toate și a telegrafat în acest sens Țarului la Petersburg. Imediat ce a primit telegrama, Țarul s'a și gîtit de drum. Cele-ce au urmat au dovedit deplin nețemeinicia amenințării și, precum se crede, vor ave de urmare retragerea căpitanului de poliție Gresser.

Universitarii români din Cluj.

— Cîteva date și reflecțiuni. —

Turda, 3 Sept. n.

Cetind în zilele trecute un important articol — propunere, reproduc și în coloanele „Tribunei” în care dl avocat Dr. George Dobrin face amintire între altele și de împrejurarea, că despre viața și progresul dovedit de tinerimea noastră dela școalele superioare, ziaristica nu ține o evidență, asemenea celeia despre școalele medii; — mi-a venit în minte, ca deși cam tîrziu, să mă încerc eu a da un mic raport anual despre o parte a tinerimii universitare, anume: despre cea din Cluj. Și pentru-ca tabloul acesta să fie mai complet, și considerînd că vor tracta despre o corporație care cît de cît e și ea un factor în viața noastră culturală și socială, în cele următoare nu mă va restrînge numai intru a schița progresul sau regresul făcut de tineri în ale studiului, ci mă voiu extinde peste toată activitatea lor atît în viața socială din Cluj, cît și în mișcarea literară-culturală a Românilor în general.

Înainte de a intra în merit țin se accentuez, ca împrejurare mai curioasă, că tocmai subscrisul care am luat parte activă la mișcările tinerimii, viu s'au scriu acest raport împrumutându-i oare-cum aparența de „pro domo”, — mă voiu sili a o contrabalansa prin o critică obiectivă în tot locul unde voiu afla de lipsă întocmai precum nu voiu cruța nici laude cînd acele vor fi binemeritate.

Pentru o mai clară expunere a materialului mă voiu folosi de împărțirea în capitole tractînd pe rînd și cît se poate de scurt despre următoarele: 1. Date statistice. 2. Date cu privire la progresul în studia. 3. Vieța socială culturală.

1. Date statistice.

Recunosc dela început că datele de mai jos perd foarte mult din valoare prin faptul că-mi lipsește cu deservire ori-ce informații cu privire la starea numerică din anii trecuți, și astfel sînt silit să trec simplu peste toate acele reflecțiuni cari le-ași pute scoate din constatarea unui progres eventual regres în privința numerică. Mă mîngăiu numai cu aceea, că dacă se va introduce pe viitor usul de a scrie an de an câte un raport și despre viața universitarilor români cei-ce se vor ocupa cu tema aceasta vor scoate din acest al meu articol datele de cari eu ca începător, am fost lipsit.

După o statistică făcută numai în grabă, — și prin urmare numai aproximativă, — au fost înscrși la universitatea din Cluj în anul școlar 1896/7 în total cam 75 de universitari români. Dintre acestia au fost la drept 45, la medicină 21 și la cele 2 facultăți de filosofie (litere și științe) în total 8.

Vedem dar' că numărul juriștilor e cu mai bine de jumătate mai mare ca al tuturor celorlalte ramuri împreună.

Ce privește acum raportul acesta numeric dintre facultăți îl află de foarte justificat prin mulțimea carierelor cari se deschid absolvenților de drept și în consecință prin o mai mare exigență de juriști.

Nu mă mulțumesc însă pe loc, ci mai virtos mă pun pe gînduri cifrele de în sus cînd le compar cu numărul total al universitarilor din Cluj și mai ales cu al celor de naționalitate maghiară.

Disproporția e isbitoare. Căci numărul tinerilor români se rapoartă la cel al maghiarilor abia ca 1 : 8. Și aceasta aici în inima Ardealului și a românismului unde formăm aproape 2 din 3 părți a locuitorilor.

Nu e isbitoare împrejurarea tristă, că Românii din regatul ungar, la număr cam 3 milioane și 1/2, nu avem mai multă tinerime la școlile superioare decum au bună-oară Sașii din Ardeal? Nu cade în cadrele acestui articol a rezona asupra acestui raport nefavorabil pentru noi Românii, ci mă mărginesc numai a fi făcut o mică indigitație, ca cei chemați să mediteze și asupra acestei cestiuni de mare importanță.

Ca încheiere a acestor considerații asupra stării numeroase îmi permit numai o observare, care fără de a avea aerul de propagandă, e numai o urmare a celor de mai sus, și anume îmi exprim dorința, că ar fi în interesul neamului nostru, cînd cît mai mulți tineri români s'ar înscrie îndosebite la facultățile de drept și medicină din Cluj, unde nu numai că traiul e mai ieftin, dar' și terenul de manifestare și de muncă e mai vast pentru un Român, ca ori-unde. (Va urma.)

Chestiuni școlare.

Convocare.

Reuniunea învătătorilor gr-cat. a despărțământul Odina prin aceasta cu onoare invită la adunarea generală ce se va ține în Șarmășul-mare în 23 Septembrie stil nou a. c. la 9 ore a. m. în școala confes. greco-catolică pe toți preoții directori școlastici și învătătorii ca membrii ordinari din acest despărțământ, precum și pe alți binevoitori și spriginitori ai școalei a participa.

Programa:

1. A. Presentarea în corpore la serviciul divin ce se va ține la 1/9 ore a. m. în biserica gr-cat. din Șarmășul-mare.
2. B. Constatarea membrilor prezenți.
3. 1. Raport despre adunarea generală centrală din Blaj ținută 15 Iunie a. c.
2. Înscrierea membrilor și încasarea taxelor.
3. Satorirea și votarea bugetului pe anul 1897/8.
4. Alegerea unei comisii pentru verificarea procesului verbal.
5. Alegerea unui delegat pentru adunările centrale din Blaj.
6. Disertațiuni ce ar fi să se sustearnă preșidiului barem cu 5 zile înainte de adunarea generală.
7. Discuțiuni asupra eventualelor propuneri de interes pentru reuniune.
8. Defigerea locului pentru adunarea generală a despărțământului.
9. Încheiere.

Berchieșiu (Berkenyes, p. u. M. Fătra), 1 Septembrie 1897.

Ilie Anca,
președinte.

Teodor Banu,
cassat.

CRONICĂ

Sibiiu, 6 Sept. n. 1897.

Măcelul dela Vizma. Privitor la notița ce am luat în nrul 182 despre bărbăria gendarmilor din Vizma (cott. Timiș), cari au turburat cu sînge ruga sîntei Mării, extragem dînt'o scrisoare particulară următoarele amănunte:

Gendarmii, doi la număr, s'au îmbătat mai înainte la cărîma Jidanului din sat, apoi ațîțați de acesta contra Românilor, cari nu cumpără dela el, s'au hotărît să facă scandal la joc. Sergentul a trimis înainte pe celalalt gendarm, să ceară licență dela fiică. Unul din acestia i-a arătat licența dela pretură, dar' a zis să vină sergentul la el să o vadă, dacă vrea, altfel el nu o dă. Aflînd răspunsul, îndată sergentul a pornit cu celalalt gendarm la joc. Erau morți de beți amîndoi. Aici sergentul provoacă pe oameni să se împraștie și se meargă la Jidan. Cassarul comunal intervine și-l roagă să se domolească. Sergentul, nici una nici două, scoate sabia voind să lovească pe cassar, dar' lovește pe un alt om, apoi pe altul. Femeile și și mai mulți bărbați, vîzînd măcelul, vrea să se depărteze. Atunci sergentul poruncește celuilalt gendarm să dea foc! Acesta ascultă. Sergentul începe acum a lovi de nou cu sabia în oameni și rănește pe mai mulți. Revoltați de atîta sălbăcie, se năpustesc asupra lui și-l desarmează. Celalalt gendarm a început acum și el a da cu sabia în oameni. Revoltați la culme, oamenii nu se mai pot stăpîni, ci prind la bătaie și pe gendarm. Și l'au sădrosit atît de rău, că a doua zi a murit. Sergentul a fost scăpat de niște prieteni ai sei Unguri. Mai mulți țărani sînt arestați.

Efectele culturale ungurești. Cetim în „Timpul”: Un German din Szegedin scărbit de sovinișmul unguresc, a trimis pe fiul seu să urmeze cursurile liceului „Traian” din Turnu-Severin.

† Iosif Hossu. Despre repozatul scrie „Unirea”: După o carieră variată și foarte activă de profesor în Blaj, oficial comitatens în Cluj, deputat dietal și șef de secțiune în ministerul afacerilor interne în 1870 a ajuns vicepreședinte la exactoratul de stat, și în oficial acesta l'a ajuns și moartea. Foile din capitală fi binecuvîntă amintirea lui ca a unui model de oficial zelos și conștient. Legături strînsse l'au legat întotdeauna și de Blaj. El a fost unul dintre cei mai zeloși membri ai directoratului fuadațiunii Șulțane, și noi ne dedaserăm a-l saluta în fiecare an pe cîteva zile în Blaj. Repozatul a dorit, să fie înmormîntat la moșia sa din Giulatelec. La înmormîntare s'a dus din Blaj prepositul nostru capitalar Ioan M. Moldovan.

— Familia a exmis următorul anunț: Cu inima adînc întristată aducem la cuno-

Sz. 2927/1897. [1892] 1-2

Árverési hirdmény.

Sebeshely község eladja a sebeshelyi 68. telekjegyzőkönyben 162. helyrajzszám alatt foglalt házat az ahoz tartozó melléképületekkel és kerttel Sebeshely községben 1897. évi szeptember hó 12-én d. u. 3 órákor tartandó nyilvános árverés után.

Kiküldési ár 2500 ft.,

bánatpénz 250 ft.

A közelebbi feltételek alulírottán és a ssászcsori közigazgatás betekintetők.

Szászsebes, 1897. évi augusztus hó 29-én.

A járási főszolgabíró:

Dörr Albert.

Nr. 234—1897.

[1896] 1—3

Publicațiune.

Se face cunoscut, că locul de pășunat al comunei bis.ev. de conf. augsb. din Chirpăr, care cuprinde 360—370 jugere catastrale și e potrivit pentru pășunarea oilor, se va da prin licitațiune pe 10 ori mai mulți ani, la 19 Septembrie a. c. după amezai la 2 ore, în cancelaria comunală. Prețul strigării e 1200 fl., condițiunile se pot afla dela oficiul parochial ev.

Chirpăr, 4 Septembrie 1897.
u. p. Nochrich (Ujegyház).

Presbiterul ev. de conf. aug.

Concurs.

Pentru prăvălia din Bistrița a societății comerciale în înființare „Comerciantul”, se caută un

„Conducător“.

Doritorii de a ocupa acest post au să probeze prin documente calificațiunea, cunoștință de limbi și atitudinea lor în toate afacerile comerciale.

Ofertele provăzute cu documentele necesare sunt a se înainta direcțiunii „Comerciantului” la adresa secretarului Dr. George Linul în Bistrița până cel mult în 20 Septembrie st. n. 1897.

La recercare aspirantul va avea a se prezenta și în persoană.

Din ședința direcțiunii „Comerciantului” ținută în Bistrița la 3 Septembrie st. n. 1897.

[1893] 1—2

Președinte:

Ioan Mărginean.

Secretar:

Dr. George Linul.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Au eșit de sub tipar și se află de vânzare:

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 20 cr.

La „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare:

TABLOUL „CONFERENȚEI NAȚIONALE”.

În mărime 33×50 cm.

Cu prețul de fl. 1.60, ear' cu trimiterea prin postă fl. 1.70.

„Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei”.

1. Pădureanca. Novellă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipérus Pétru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 8 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcăritul. Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Vicin. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndrăgitea. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstem de mamă. Legendă populară din giul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghiduri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Caldărușa cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genévaly. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un peșteră îndrăgitea. Novellă de Björnsterne Björnson. (1866). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Văntură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpăratoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgârșitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Născin-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novellă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislan-zoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalii pécuarul. Poveste de Nicolae Trimbișoniu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novellă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire

librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Diplomă de onoare.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recușite de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuesc repede.

Bilete de vizită
după plac și cerere

Mare deposit
de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu picuri în casete.

EDITURA „TRIBUNEI” ȘI A „FOII POPORULUI”.

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Biblioteca populară a „Tribunei”

Dictionar
român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.